

191. Dicsérd Istent, mostan, ó, én lelkem!

Zsolt 146

szöveg: Debrecen, 1579 | dallam: Debrecen, 1774 (Meghódol lelkem)

f#m E c#m hm E/G# F# hm /C# D em hm F#7 hm
hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm

1. Di-csérd az Is-tent, most-an, ó, én lelkem! Csak őt di-csé-rem, a-míg tart é-le-tem,

E C#7/E# f#m em/G A7/C# D A7 /C# D hm E7 F#7 hm
G D A7 D A hm em7 F#7 hm

Fe - je-del-mek-ben nincs re-mény-sé-gem, Nem lesz em-ber-ben én üd-vös-sé-gem.

hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm
2. Mert ők meghalnak, ismét porrá lesznek, És az élőkön már nem segíthetnek,
G D A7 D A hm em7 F#7 hm
Azért boldogok mindazok lesznek, Akik Istenben erősen hisznek.

hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm
3. Gondja az Úrnak vagyon mindenek-re, Mennyre és földre és nagy tengerekre,
G D A7 D A hm em7 F#7 hm
A bennük való teremtményekre, E földön lakó sok szegényekre.

hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm
4. Az igazaknak ő megőriző - je, Kegyetleneknek erős büntető - je,
G D A7 D A hm em7 F#7 hm
A szegényeknek megsegítője, Az éhezőknek ő éltető - je.

hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm
5. Megszabadítja Isten a foglyo - kat, Látóvá teszi a szegény vako - kat,
G D A7 D A hm em7 F#7 hm
Főlemeli az elbotlottakat, Igen szereti az igaza - kat.

hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm
6. És ő megőrzi a jövevénye - ket, Szegény árvákat és az özvegye - ket,
G D A7 D A hm em7 F#7 hm
De megbünteti a bűnösöket, Eltörli földről ő ösvényü - ket.

hm f#m E c#m f#m hm f#m em F#7 hm
7. Uralkodol te azért, Uram Is - ten, Te szent Fiaddal örökké mennyégben,
G D A7 D A hm em7 F#7 hm
A Szentlélekkel mind egyetemben, Dicsérünk téged dicsőségben.

